

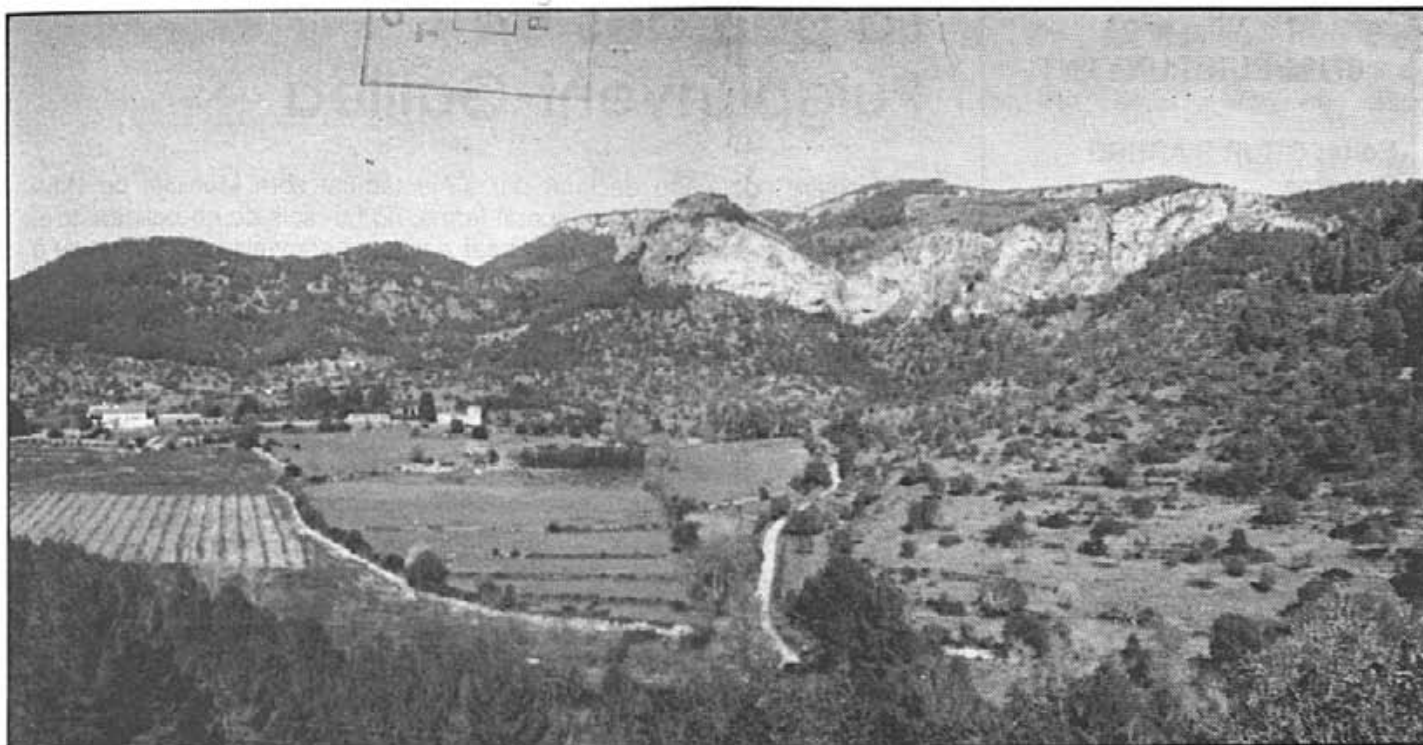

Ó

PAÍS
Ó

Revista cultural de Puigpunyent i Galilea

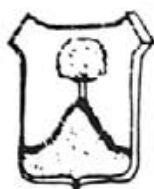
Revista mensual - Febrer 1991 - Any V - Núm. 53

Son Pont ha estat recentment catalogat com a sòl d'interés paisatgístic. En conseqüència, se pot fer el camp de golf però NO l'oferta complementària Pàgs. 12 i 13)

- ▲ Dia 8 el PP va presentar la seva candidatura a les eleccions municipals ————— Pàgs. 6 i 7
- ◀ Molta bulla i participació a la festa de la fava parada a Galilea ————— Pàgs. 8 i 9

GALATZÓ

Publicació Mensual

Dipòsit legal: PM 431/86

La Vila, n° 25

07194 PUIGPUNYENT

Edita: GRUP S'ARBRE

Director:

Antoni Betti

CONSELL DE REDACCIÓ:

Joan Martorell

Pere Barceló

Conxa González

Biel Frau

Bartomeu Moragues

Xisca Ramon

EQUIP DE

COL·LABORADORS:

Magdalena Balaguer

Miquel Mora

Ernest Fuster

Antoni Garau

Margalida Horrach

Antoni Colom

Fernando Bibiloni

Sebastià Terrasa

Biel Pérez

Onofre Martorell

Pedro Martorell

Secció Esportiva:

Bartomeu Morey

ADMINISTRACIÓ:

Maria Matas

VENDA D'EXEMPLARS:

Supermercat Galatzó

Exemplar: 150 ptes.

Subscripcions: 125 ptes.

IMPRIMEIX

Informacions Llevant

(Manacor)

Dels articles publicats en aquesta revista, sols en són responsables els seus autors.

Editorial

La pau des de Puigpunyent-Galilea

El nostre poble fou declarat per s'Ajuntament com Municipi de Pau. Fou un símbol d'un desig i voluntat ferma, no tan sols de no beligerància, sinó també de compromís per a crear actituds personals i comunitàries a favor de la Pau.

També fou proposat com sentiment voluntariós el que Puigpunyent legalment fos Municipi desmilitaritzat i desnuclearitzat. No ens reconegueren competències per a proclamar-ho, però ningú ens pot negar la nostra voluntat de sentir-nos-hi.

Volem també ressenyar el fet d'acollir i difondre des del nostre municipi l'organització, aquests darrers anys, del Currículum per a la Pau, que té com objectiu clar, crear, difondre, forjar i expandir el moviment educatiu per a mostrar un model d'home i de societat que es senti fermat responsablement a la idea de la Pau.

GALATZÓ des del seu primer nombre ha recolzat sempre la defensa de la Pau, tant a nivell personal, de poble, com dins l'àmbit internacional.

Aquests dies, quan a partir del 17 de gener es declarà la guerra al Golf Pèrsic, i tots ens sentírem corpesos, bé per la virulència en que esclatà, bé per les conseqüències que es podien derivar, hem anat fent tot tipus de comentaris i especulacions, i des de ca nostra o en públic hem reflexionat en veu alta i ens hem preocupat per un tema tan viu, calent i angustios com aquest.

Nosaltres —GALATZÓ— volem deixar constància de què ens sentim ben compromesos en la defensa de la Pau al món, per damunt de qualsevol tipus d'interessos econòmics, comercials, polítics, culturals, religiosos, tribals, o instintius que puguin moure els fils que han duit al llarg de la història a enfrontar la gent fins a dur-la a una guerra.

No hi ha milions de barrils de petroli que valguin una vida humana.

Ja sabem que no sempre és fàcil solucionar un conflicte. No ens agradaria caure en simplismes, però estam convençuts de què entre persones mai és necessari emprar les armes per a resoldre les qüestions socials, per molt complicades que siguin. La intel·ligència humana ens dóna capacitat per al diàleg i ens hauria de diferenciar dels irracionals.

Llàstima que les veus de la Pau no tenguessin força des de l'agost per aturar la guerra. ¿Per què les iniciatives pacificadoras han hagut d'arribar massa tard? ¿Per què la minoria belicista ha de prevaler sobre una majoria que sens dubte vol viure en pau?

No hi ha ètica justificadora davant la mort d'innocents, de soldats forçosos i davant la destrucció de ciutats i del medi-ambient, fotografies que, com contagotes, ens han deixat veure aquests dies.

Estam en contra d'aquesta i qualsevol guerra, bé sigui a la URSS, bé a Centre-Amèrica o bé a tot indret del món.

Volem la pau, al preu que sigui, ara i sense cap condicionant.

GALATZÓ no vol estar catalogat al costat de cap força beligerant. Vol ser lliure per a seguir demanant la PAU des d'un Municipi de PAU.

Casa de la vila

La actual legislatura que està a punt d'acabar, ha imprimit en aquests moments finals, un nou ritme en l'activitat municipal. Com és natural els esforços es concentren ara en la resolució de les qüestions de funcionament ordinari i en acabar l'execució dels projectes extraordinaris que fa mesos, o fins i tot anys, foren aprovats. La dinàmica dels plens ha canviat. Hem passat, a poc a poc, d'unes sessions plenes de propostes de capital importància per al poble a les actuals, practicament reduïdes als assumptes de tràmit. Els grups polítics ajoren les grans decisions perquè sigui el nou consistori, sorgit de les eleccions de maig, qui s'en faci càrrec. De les darreres sessions ordinàries podem destacar:

DESPESES MATERIAL HIGIÈNIC PER A L'ESCOLA

En el ple de dia 14 de Gener es donà compte d'un escrit de l'Associació de Pares d'Alumnes de Puigpunyent que demana que l'Ajuntament es faci càrrec del pagament del material higiènic que s'usa a l'escola i que, fins ara, ha assumit l'APA. Estudiada aquesta petició, la Corporació acordà, per unanimitat, fer-se càrrec d'ara endavant del cost del material higiènic i abonar a l'APA la quantitat de 20.000 ptes. per ajudar a pagar les despeses fetes amb anterioritat per aquest concepte.

CANVI D'HORARI DE LA CONSULTA MÈDICA

En el mateix ple de dia 14 de Gener, el Grup Socialista demanà si es tenia coneixement de la supressió de la consulta mèdica els dimecres horabaixa. Com que no existia constància d'aquest fet s'acordà demanar al Secretari de la Corporació un informe sobre les competències de l'Ajuntament en matèria d'horaris de la consulta mèdica. El tema es tornà a tractar a la sessió ordinària de dia 11 de Febrer. Resulta que en data indeterminada, el metge titular decidí modificar l'horari de la seva consulta sense consultar ni l'INSALUD ni l'Ajuntament, ni tan sols comunicar-los posteriorment el seu nou horari. D'altra banda, l'informe del secretari afirma que els horaris dels metges són autoritzats per l'INSALUD, que ha de donar el vist i plau a qualsevol canvi, i que sempre s'atorguen prèvia consulta a l'Ajuntament afectat. La Corporació considera que no es pot consentir que el facultatiu canviï l'horari sense coneixement de la Corporació Municipal i, a més, sembla que el nou horari no s'ha establert en benefici de la població. En conseqüència s'aprovà per unanimitat requerir, doctor Pedro A. Garau Llompart perquè tramiti conforme al Reglament qualsevol modificació de l'horari que regia abans de suprimir les consultes del dimecres horabaixa i dissabtes dematins, i que torni a l'horari antic en tant no obtengui l'oportuna autorització.

Notes de societat

NAIXAMENTS:

-Dia 15 de Gener va néixer en Manel Pérez García. Es fill d'en Manolo Pérez i de na Maria Dolores García Sánchez.

-En Domingo Ribas Berti (de Son Puig) i na Maria Fracisca Muntaner varen ser pares el passat dia 8 de Febrer d'una nina. De nom li posaren Maria i en néixer va pesar 3'350 kg.

Enhorabona als pares.
Benvinguts als fills

DEFUNCIÓ:

-Dia 26 de Gener i quan comptava 26 anys, en Guillel Morey Serra (conegut com d'es Forn o «Fureta» pels amics) va deixar d'estar entre noltros.

Déu faci que trobi sa PAU

METEOROLOGIA

Aquests dos mesos se poden dir que han estat els de més pluja que se recorden en molts d'anys. Per Sa Riera, hem pogut veure córrer l'aigua amb molta de força. Aquests són els litres d'aigua que hem comptabilitzat:

MES DE GENER

Dia 4	4'500 litres.
dia 12	7 litres.
Dia 13	1'500 litres.
Dia 19	1 litres.
Dia 20	3'500 litres
Dia 22	4 litres.
Dia 23	5 litres.
Dia 24	16 litres.
Dia 25	86 litres.
dia 26	33 litres.
Dia 31	1'500 litres.
TOTAL	163 litres.

MES DE FEBRER

Dia 1	10'500 litres.
Dia 2	58'500 litres.
Dia 4	7 litres.

Xerrades des Banc des Pont

-Com anam Colau?
-Va bé, Mateu.
-Que no fa molt de fred aquí assegut?
-Hi ha un bon canal, però per veure Sa Riera corre val la pena sofrir un poquet.
-Ja tens raó, ja.
-Feia molts d'anys que no l'havíem vista córrer amb tanta força.
-I què creus que en passa d'aigua, un pam i mig o dos?
-Jo diria que s'apropa a's tres.
-Així s'haurà fet net Sa Riera.
-Ja ho crec, es ciutadans deuen tenir sa nostra brutor ara.
-No les plany gens, ells també en deixen quan vénen es diumenges.
-Però també n'hi ha que no és seva, perquè noltros tampoc no miram prim.
-I passant a una altra cosa, i xerrant d'aigua, Colau, haurem d'anar a cursets de natació.
-I per què?
-Perquè he vist uns cartells pes poble que diuen que feran una piscina municipal.
-Jo crec que no mos ho paga a sa nostra edat.
-A tú i a jo tal volta no, però no seria una cosa negativa pes poble en general i pes joves en particular.

-Me pareix bé, però jo quan no n'he après, ja no n'aprendré de nadar.
-Però sí es teus nets i es seus amics.
-Respecte a's meus nets, i també a's teus, que has vist lo que s'Ajuntament ha posat a ses baranes de l'Escola perquè no caiguin per avall?
-I què ha posat?
-Ha allargat sa barandilla un poquet i així no les permet seure damunt.
-I què està fet, en vistes a sa seguretat?
-Clar que sí.
-I què n'hi havia caigut cap mai per avall?
-No ho sé.
-Idò què han d'anar a posar?
-Bé, però si ses coses no les preveus abans de què passin, llavors ja no tenen remei.
-I què vols que te digui? Que tens raó, però per jo, és melancolia de s'infantesa es recordar que me coneixia tots es forats des marge de tantes vegades pujar i baixar.
-Per això ho deuen haver fet, p'ets al·lots que són atrevits com eres tu.
-I lo que disfrutava?
-Això és una altra cosa.

Mateu i Colau

Carta al Director

En temps d'ara, temps en què alguns han començat la campanya electoral és sorprenent la quantitat d'elements deformadors que s'inventen per tal de desprestigiar a l'oponent. I demés vull referir-me a la reiterada desinformació municipal que ofereix un medi de comunicació als seus lectors, i del que n'és corresponsal un veïnat del nostre poble, que vé oferint darrerament una sèrie d'articles que en la meua opinió, no són més que un autèntic acte de subordinació, servilisme i interessos cap a un determinat grup que vol treure tallada a les properes eleccions. I puc estar d'acord en que cadascú faci campanya a favor de l'opció que més li convengui, però no quan aquesta encoberta, i utilitza com a informació la calúnia i la mentida.

I res més clar que el que salta a la vista: ni D. Francesc ha oferit cap solar a l'Ajuntament, ni aquest mai li ha despreciat; ni s'ha romput cap canyeria de la xerxa al carrer del Sol, pel motiu del pas de camions de la plaça ni cap veïnat s'ha trencat cap ós per l'únic motiu del mal estat dels carrers; ni han estat mai prohibits els arcs al casc urbà, ni són il·legals els colors de la Casa de Cultura, amb l'agreujament que la informació que es va publicar, res tenia a veure amb la que se li va proporcionar a petició seva.

Davant tot això, només puc dir, que és l'Ajuntament el que gestiona, dintre un ventall de possibilitats que ofereixen altres

veïnats e institucions, entre elles el propi Ajuntament, el lloc de la ubicació de la futura llar de la Tercera Edat en col·laboració amb la seva directiva, perquè sia un casal digne per tots els nostres majors, i no una residència per a desemparats i de «subtil caritat», que tants mals records encara ens vénen al cap, quan algun neo-piadós encara té barra de parlar-ne. Que el poble, i sobre tot Son Bru podrà gaudir, d'aquí molt poc temps, d'una plaça triada, per primera vegada, pels veïnats, d'entre quatre possibilitats, a un lloc que, fins ara, havia estat cementiri de cotxes vells i niu de brutor. I que a la fi tots els veïns, podran participar de manera activa o passiva a un punt de convivència, amb arcs, pintures i sobre tot a l'ample, perquè al manco tenguen l'espai si qualche dia ens prenen l'esperit.

Puc veure això sí, que per realitzar algunes obres, altres de menor quantia s'espennyin, però com ara no és la fi del món, n'estic ben segur que s'arreglaran.

Per l'exposat em permet recomanar-li a n'En Nadal Gomis i els que estan a darrera, que per no escriure tan gruixat facin punta al llapis de la informació, i amagui una mica les canyes, ja que no deixa d'esser lleig ésser corresponsal del nostre poble a un important mitjà de comunicació i al mateix temps, aparèixer el seu telèfon com a gestor de l'organització del sopar propagandístic del PP i estar inclòs a la llista de candidats... i seguir desinformant.

Joan Betti Morell, regidor de s'Ajuntament

Notícies breus...

*Associació de persones majors de Puigpunyent Nova Junta Directiva

A l'Assamblea General del dia 25 de gener passat, es varen celebrar eleccions dels membres de la Junta Directiva local de l'Associació.

Es presentaven catorze candidats dels quals s'en havien d'elegir la meitat.

A partir d'ara queda la nova Junta constituïda pels següents dirigents:

President: Onofre Martorell Nicolau.

Vice-Presidenta: Magdalena Palmer Llinás.

Secretari: Josep Frau Batle.

Vice-Secretari: Rafel Ramón Martorell.

Tresorer: Antoni Morell Ferrá.

Vocals: Antoni Ripoll Martorell; Jaume Ferrá Ferrá; Gaspar Moyá Gallur; Magdalena Barceló Barceló; Maria Frontera Fornés.

¡Enhorabona a tots i a per feina!

Primera excursió de l'any

Dia 9 de febrer, els nostres padrins començaren aquest any nou el seu pla de marxes amb una excursió agradable i paisajística a uns dels indrets més típics i ecològicament conservats de Mallorca, com són els paratges d'Alaró i Orient passant per Santa Maria.

Segons els seus comentaris, en quedaren ben contents i enllapollats.

*Sopar i entrega trofeus de Truc

Els darrers dies del mes d'Octubre tingué lloc a Ca'n Domingo un sopar de companyerisme i entrega de trofeus als guanyadors i participants del campionat de Truc que entre les Persones Majors de Puigpunyent i Esporles, anteriorment, s'havia jugat.

Al sopar estigueren presents el Batle Antoni Arbona i la seva dona, i el Director General d'Acció social i Tècnic de la Conselleria de Sanitat i Seguretat Social, Alfonso Ruiz i Domingo Lluï, respectivament.

Tots quatre feren entrega dels trofeus als guanyadors d'aquest Campionat.

En aquesta 1ª edició, la parella campiona fou la formada per Antoni Sastre i en Mateu Palmer, d'Esporles. La parella sub-campiona fou la de Puigpunyent formada per en Nofre Vidal i en Lluï Crespi.

*Els infants per la pau

Els al.lots del nostre terme no són sords al que passa en el món i per això sensibilitzats per els greus problemes que avui en dia ens enrevolten decidiren fer els seus, encara que no sia més que a modo de testimoni, actes de denuncia i protesta.

Escrigueren cartes a Saddam Hussein i al president Bush per tal de treure-les des cap les seves bèliques pretensions, les enviaren al diari ULTIMA HORA i foren publicades. També feren pancartes amb diferent simbologia pacifista i amb al·lusions a la perversió de la guerra.

Com ja he dit es tractava de actes purament testimonials, però ja és ben important el que ells mateixos tinguin consciència del desastre que suposa una guerra que perjudica sempre als dèbils i es solidaritzin amb tots aquells que la pateixen. Tal vegada quan ells s'han adults podran influir d'una manera positiva en el destí del món.

*La rueta de s'escola

El passat dia 12 de Febrer a l'escola tingué lloc la festa del Carnestoltes. Feia un fred que pelava però que no va poder refredar la il·lusió dels al.lots que desfressats es passejaren per el poble per després anar a la Casa de Cultura a cantar, fer representacions... Després al pati de l'escola l'APA va oferir un berenar als infants i aquest s'ho passaren de lo millor, que era del que es tractava.

Informació política local

El PP amb un sopar fa la seva presentació oficial al nostre municipi

El passat divendres dia 8 d'aquest mes, la Junta Local del PP (abans AP) va organitzar a Sa Sinia la presentació en el que assistiren poc més de cent persones de les quals quasi cinquanta entraren amb la corresponent invitació feta pel partit, consistí en un sopar per després de donar lloc als obligatoris discursos de presentació.

La taula presidencial fou presidida, entre altres, pel president del PP a les Balears Gabriel Canyelles i pel matrimoni Joana Pujol i Gabriel Flaquer que són, respectivament, la presidència de la Junta Local del PP i el cap de llista per aquest mateix partit a les properes eleccions municipals.

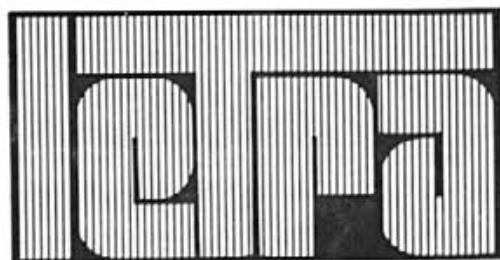
Després del sopar, na Joana Pujol va agrair als comensals la seva presència a l'acte de presentació i expressà la il·lució dels membres de la Junta per fer feina pel poble i poder aconseguir uns bons resultats electorals. Seguidament, li arribà el torn a n'en Gabriel Canyelles el qual no podia dissimular la seva satisfacció per aquesta presentació en la que aprofità per alabar la bona gestió feta pel seu partit durant aquesta legislatura, fins el punt de dir coses com se de que «*Balears és la comunitat més rica i pròspera de les deset que formen el regne d'Espanya*». Així també, i ja referint-se al nostre municipi i tal vegada aprofitant la presència de membres de la Tercera Edat, se va referir amb molta admiració cap al jubilat i sempre popular mossèn Francesc Llinàs que fa poc va donà uns terrenys de la seva propietat al PP per a la construcció d'una residència per a la Terce-

ra Edat. I precisament a n'en Canyelles li demanàrem sobre la falta d'aquesta residència al nostre poble i també del d'una depuradora d'aigües, contestant que «*sempre he procurat fer un balanç de realitats generals dutes a terme a les quatre Illes i en els llocs allà on no han pogut servir d'exemple no ho ha estat per la falta de voluntat del Govern, sinó perquè no hi ha haguda la col·laboració suficient.*»

Després d'en Canyelles xerrà en Gabriel Flaquer per donar a conèixer els noms de les persones que formaran la llista d'aquest partit a les eleccions municipals. Aquests són:

- 1-Gabriel Flaquer Maimo.
- 2-Antoni Ginard Barceló.
- 3-Bartomeu Sureda Moranta
- 4-Mª Antònia Garau Morey.
- 5-Bartomeu Ginard Suau.
- 6-Joana Pujol Jover.
- 7-Margalida Martorell Martorell.
- 8-Jaume Llaneras Llull.
- 9-Nadal Gomis Caldentey.
- 10-Joan Frau Batle.
- 11-Antoni Ribas Auli.
- 12-Isabel Matas Vila.
- 13-Pep Frias Cano.
- 14-Pep R. Díaz Jaume.

Havent consultat a diferents veïnats del poble sobre la presentació de la candidatura del PP per a les properes eleccions municipals, podem dir que per uns ha estat rebuda amb plaer pel simple fet de que se trencarà el sistema de doble partit -Independents i PSOE- que fins

taller de rotulación

Fàbrica, 21 Telfs. 28 03 03 • Palma

- decoración
- murales
- furgonetas
- pancartas
- vallas
- fachadas
- serigrafia

**ROTULOS POR
ORDENADOR**

ara ha funcionat dins s'Ajuntament; mentre que per altres, ha estada rebuda en certa preocupació pel canvi que se pot donar en temes com la Normalització Lingüística i, sobretot, en els referents a política urbanística municipal.

El PSOE dona a conèixer per correu la seva llista electoral

El PSOE local ha enviat per mitjà de correus a totes les cases del poble els noms dels que formen part de la llista electoral d'aquest partit per a les properes eleccions municipals. I aquests són:

- 1-Josep Maria Pérez Fontirroig.
- 2-Sebastià Bauzá Martorell.
- 3-Miquel Ramón Matas.
- 4-Antònia Martorell Martorell
- 5-Mª Antònia De La Cruz Abarca.
- 6-Xavier Picó Homar.
- 7-Pep Sintès Ramón.
- 8-Jaume Ripoll Suau.
- 9-Mª Magdalena Muntaner Jordà.
- Suplents:
- 10-Antoni Carbonell Betti.
- 11-Simó Martorell Reynes.
- 12-Antoni Estelrich Vilan.

Així també no podem deixar de banda el fet de que als carrers del nostre poble el PSOE local hagi anat aferrant «slogans» de campanya electoral amb l'objectiu de fer cridar l'atenció de l'electorat de cara al programa que aquest partit pensa presentar per les eleccions municipals.

pals.

En el moment de tancar aquesta edició n'havíem comptabilitzat tres que deien: «Volem piscina municipal», «Volem dues noves places de policia local», «Volem ampliació i reforma cementeris municipals».

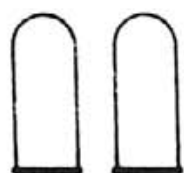
Els independents realitzen una enquesta que ajudi a elaborar el seu programa electoral

L'Agrupació Independent ha realitzada durant aquest mes una enquesta prèvia a la celebració de les eleccions municipals, a fi de poder elaborar el seu programa electoral. La mateixa, consta dels següents apartats:

- a) Una valoració de la gestió municipal duita a terme fins ara, referida tant a aspectes concrets com a valoració global.
- b) Una valoració del nivell de coneixement que té la gent d'aquesta gestió municipal.
- c) Una recerca de suggeriments e idees per a la propera legislatura que ajudin a orientar la redacció del programa electoral.
- d) Una valoració de la llista provisional de candidats publicada mesos enrera en aquesta secció.

La mostra elegida per fer l'enquesta fou de 212 persones (que representen poc més del 25% del cens) i se determinaren per un procediment aleatori. Els enquestadors no eren del poble a fi de que no supossassin cap tipus de condicionament a l'hora de rebre les respostes. Els enquestadors no eren del poble a fi de que no supossassin cap tipus de condicionament a l'hora de rebre les respostes.

CAFETERIA - RESTAURANT

ES PONT

**C/. Sa Travessia, 2 - Tel. 61 40 31
PUIGPUNYENT**

BAR - RESTAURANT

PLA DE SA SINIA

Servei de:

**NOCES - COMUNIONS
FESTES - CUINA TIPICA**

Carretera de Puigpunyent, Km. 14 - Teléfono 61 40 57

Ses Cotxeries

C/. MAJOR, 4 Tel. 614102

**FRUTAS • VERDURAS
CARNICERIA • CHARCUTERIA
CONGELADOS • CONSERVAS
VINOS • LICORES
FERRETERIA • DROGUERIA**

Puigpunyent

GALILEA

SES TIMBES

MUNICIPI DE PAU

Fins fa unes setmanes Ses Timbes, orgulloses de pertènixer a un municipi de pau (que no de silenci i respecte cívic), suportaven amb estoixisme el renou dels avions. La remor, la belluma i l'estela blanca d'aquests nous ocellots de ferro ja estan gairebé incorporades a l'espectacle audio-visual galileu. Ens fan reviure l'emoció estètica que ens puny endins quan des de l'avió deixam ca nostra camí de la Península.

Des de fa unes setmanes ençà el que no passava d'un brunzit familiar s'ha transformat en estremiment. ¿Quantes fortalises volants B-52 deuen estar passant per damunt els nostres caps, cada dia, per a anar a sembrar mort i destrucció a terres llunyanes? ¿I si en caigués qualcuna pel camí? ¿I si algun país del Nord d'Àfrica volgués destruir el Puig Major com objectiu estratègic? ¿I si en lloc d'endevinar el Puig Major pegàs a Inca o a Galilea? Ses Timbes temen que ens hagin rentat tan bé el cervell que siguem capaços de viure frívolament damunt un volcà que fumeja.

AIGUA

Parlant de rentar, enguany les cisternes ja estan plenes. Han revengut fonts, pous i aubellons. A la carretera se'guen caiguent-hi pedres i marges.

Aquest hivern plujós ha deixat al descobert un problema amagat: En anys de sequera s'han condemnat síquies, s'han cegat aubellons, s'han tapat sortides d'aigua dels carrers i camins, etc. I, mentres uns s'han tret de damunt el problema, a altres els ha comparegut agreujat. Potser l'autoritat hauria de posar una mica de

regit perquè la manca de responsabilitat d'uns no caigui damunt els qui veuen desaparèixer les seva el raig d'aigua que els pertocava. Un d'aquests dies en que tot rajava dos lletraferits, des de Ses Timbes, comentaven: «Hauran de tornar els moros per ensenyar-nos com manejar i aprofitar l'aigua.»

MINVANT

El 17 de gener morí Madò Maria Frau Ballester, «Guideta», fadrina de 91 anys. Dia a dia, gota a gota, va minvant el nostre poble. Deu ésser per això que un partit polític ha començat la pre-campanya electoral oferint l'ampliació del cementeri...

PRE-CAMPANYA

Efectivament, els distints partits polítics es belluguen per poder tenir un bon lloc a la línia de sortida de la campanya que s'acosta. Per aquí dalt, endemés del PSOE que diu que ens ampliarà el cementeri, s'hi mou el PSM, que encara no diu res, els Independents, que ja els coneixem, i el PP que, potser per llevar aquella imatge de unió entre la dreta i l'Església, ha organitzat un bon sopar el divendres en que els creients són convidats al dia de dijuni voluntari per a la Campanya Contar la Fam. Seria molt bo per al poble que els qui donin la cara per cada partit siguin els qui realment prenen les decisions; que no siguin dirigits des de la distància o les camarilles.

Sincerament creim que el vertader eix dels interessos polítics es troba en les Normes Subsidiàries. El nostre poble no té una problemàtica gaire complexa i, sigui el que sigui el qui governi (si ho fa amb honestat),

haurà de fer coses semblants. En canvi amb les Normes Subsidiàries s'hi juguen molts interessos; alguns declarats i d'altres bons d'endevinar llegint comentaris en els diaris de Ciutat.

CINE

Si en el concert de la segona festa de Nadal, entre familiars dels músics i públic, no arribàvem a la mitat de la banda, el cine és una altra cosa. Les dues sessions que hi ha hagut fins ara han estat de gom en gom. Molt de temps abans de començar ja estan reservats tots els llocs.

La novetat de la darrera sessió, endemés de que la gent va trobar que començava massa tard, foren els efectes d'aigua. El Saló està fet un colador i queia aigua per tot arreu; el trespòl era un safareig i sobre la pantalla hi havia un regalim descomunal. Però ho passarem bé.

RATOLINS

Una qüestió pendent és la de la inseguretat ciutadana. La nit del 22 al 23 de gener els lladres entraren al Bar Parroquial i s'endugueren doblers i la màquina enregistradora. El 3 de febrer un ca, ja conegut per aquestes

endemeses, tornava a fer carn. La gent no té gaire confiança en que qualcú els defensi.

CARNAVAL

Quinze quilos de fava i vuit de fideus, endemés de moltes altres coses i una enorme il·lusió dels membres de la Comissió de Festes, són la matèria prima del disabte de Carnaval. La fava parada, les coques i el vi, de franc per a tots, foren de primera. I la gent de Galilea i Puigpunyent, una vegada més, correspongué. La Plaça, malgrat el fred, es va omplir.

Encara que hi hagué més de quaranta desfresses, els adults varen tenir una mica de vessa a l'hora de desfressar-se. El primer premi va ser per Na Maria Martorell Martorell; una comparsa, la de Puigpunyent també tingué premi.

Els remolins de gent, enguany més que en altres ocasions, no sols ens feien per raons d'amistat, sinó també per afinitats polítiques. No pocs comentaris es feien sobre el sopar i els protagonistes del vespre anterior.

PAU

Per acabar, des de Ses Timbes voldríem unir-nos a un gran crit que s'aixeca des de tots els racons: PAU I JUSTICIA.

Conversa amb ... Jaume Ferra «Calent»

per Pere Barceló

Un dissabte horabaixa, un dia d'aquests d'hivern, fred, gris com el plom, vora la xemeneia, ens trobarem dos amics, malgrat amb distància d'edat i pot ser des d'ideologies que parteixen de diferents orígens, però que m'han creat un sentiment d'admiració i una obligació moral de rendir un profund i públic homenatge a n'En Jaume Ferrà Ferrà, per nosaltres «En Jaume Calent».

Conversarem, recordarem i ens comprometrem a publicar algunes de les dades que té recollides al seu arxiu interior, que guarda en els seus records, com bon Puigpunyentí que es sent.

I la trobada compromesa ja que no podia fer-se cara a cara, la varem provocar amb una llarga telefonada.

-«Bon vespre, Jaume, com estàs? -Aquí, Puigpunyent. Et cridam des de la Revista Galatzó, ¿ens pots atendre uns minuts?

«Demana, demana»

-On i quan vares néixer?

«A Puigpunyent, el 22 de juny de 1908. Tenc ara 82 anys.

-Quins estudis tens?

«Molt pocs. Vaig anar a escola fins els 9 anys amb Don Miquel Vives, amb un altre Mestre anomenat Don Ramón, que va estar molt poc temps entre nosaltres, i amb un tercer que no record el cognom, però que nosaltres li deiem Don Miquel Ramena. Després com aficionat a la lectura, he estudiat pel meu compte altres coses. Saps que no sé quasi res, però m'he anat enterant de tot un poc.

«M'agradat l'estudi de la Natura, l'Apicultura, el conreu, la cria d'animal; també tenc coneixements de llibres, relacionats amb la meua professió i sent curiositat pels temes socials».

-Parlant de feina, a què et dedicaves?

«Quasi tota la vida l'he dedicada a les pedres. Als nou anys ja replegava senalles de rebles al camp, i exceptuant una temporada en que vaig fer de «vaquer» a Son Serralta, a la meua adolescència i joventut feia de marjador i arreglàvem la carretera de Son Roca amb Mestre Biel Seia, el padrí de Na Maria Palmer, fent barrobins i

picant esquerdas, en ple estiu i hivern, de sol a sol.

-I quines activitats de caràcter popular tengueres?

«Vaig ser Regidor del nostre Ajuntament, molt jove, durant els anys de la II República. Eren anys de molta activitat i lluita. No havia fet el servei militar per fill de viuda i exent per tenir un germà impedit.

-Tenc entès que durant la Guerra Civil et sorgiren problemes?

«Et contaré el meu llarg itinerari que em va penalitzar haver estat republicà i Regidor de Puigpunyent. El 17 d'octubre del 36, em dugueren al «Cuartelillo» del Carrer de S. Felio i als set o vuit dies ens traslladaren a Can Mir (avui La Sala Augusta), que era un magatzem convertit en presó per a presos polítics. Al desembre ens conduïren a un Camp de Concentració de San Joan de

MARGEDOR

feines de pedra

(marges, forros de casa, enllosats...)

tf.- 61 41 14

c/ es trast n:1

miquel betti moragues

Campos, per a continuació instal·lar-nos a Can Farenta (Ses Salines) i després als Sestadors de S'Avall, per acabar a Son Carlà de Campos».

-Mare de Deu! Feres un peregrinatge de llocs impressionants! I després ¿què va passar?

«Com era jove i la meua quinta estava militaritzada, vaig haver de complir condemna com a pres militar. Em dugueren al Lazaretto de la Base Naval de Soller, després a Albarcutx del Port de Pollença, altre vegada a Soller i finalment a unes escoles de L'Espinagar de Felanitx, referint-me a Mallorca.

-Jaume, es que sortires també de Mallorca?

«Sí, em deportaren a Madrid, al Grup Escolar «Miquel de Unamuno», a l'entretant ens enviaren a un Camp disciplinari de Segòvia per acabar a Africa, a Tetuán a un lloc que es diu Río Marín per a treballs forçosos, en el que ens obligaven a trair terra a un Camp d'aviació que tenia aigües embassades.

(De segona mà, he sabut, de bona tinta que En Jaume es va oferir per bescanvi de presoners, en lloc d'altres que tenguessin més necessitats o foren companys que es cregués que interessaven més que ell).

-Després de tanta tragèdia ¿quan tornares a Mallorca?

«El 5 de juliol de 1940 ens alliberaren i el 10 del mateix mes vaig arribar a Pugpunyent, per començar la vida de bell nou, fent els possibles per a una convivència pacífica.

-A qué et dedicares?

«A un poc de tot, fins que definitivament, vaig tornar a

les pedres que és la meua professió.

L'any 42 em vaig encarregar de la Pedrera de Son Burguet, després de la de Son Net i n'obrirem una a Son Cotoner d'Amunt.

-A ca nostra tenim una llinda de portal que du les inicials del seu antic propietari Miquel Moragues Ripoll i crec que es fet teu?

«Sí, ho record perfectament. Com aquesta n'he fetes moltes de feines per a tota Mallorca».

-De quines n'estàs més orgullós?

«És fet meu l'altar i escalinata de St. Sebastià de Ciutat, la façana de les Oficines d'Ibèria, el Palau de S'Avall de Can March (en aquest hi ha escalons de 4 metres d'una sola peça), també vàrem fer la finca de Can Pere Salas de Via Alemanya, i moltes més coses que es faria llarg anomenar».

Jaume, has duit una vida molt intensa, professional, política i record que fins i tot repetires com a Regidor als anys 60?

«Sí, també vaig ser Regidor durant sis anys, amb Don Ferran de Son Net com a Batle, però aquest és un capítol que m'agradaria parlar més llargament en un altre ocasió.

-Gràcies, Jaume, t'emplaçam perquè el que tú saps i crec que tenies recollit a un llibretó que s'ha extraviat, ens ho transmetis feelment i la nostra història pugui comptar amb la teua aportació valiosa.

Fins prest per a parlar de les cases i famílies més antigues del Poble.

Pere Barceló

Eléctrica GENOVART

*Instalaciones y Reparaciones
Eléctricas*

Jaume Genovart

C. Serral, 9
Tel. 61 43 98

07194 Puigpunyent

SUPERMERCAT

GALATZÓ

CARNICERIA, CHARCUTERIA
i MERCERIA

Tel. 61 43 15 - SERVICI A DÒMICILI

MUEBLES BESTARD

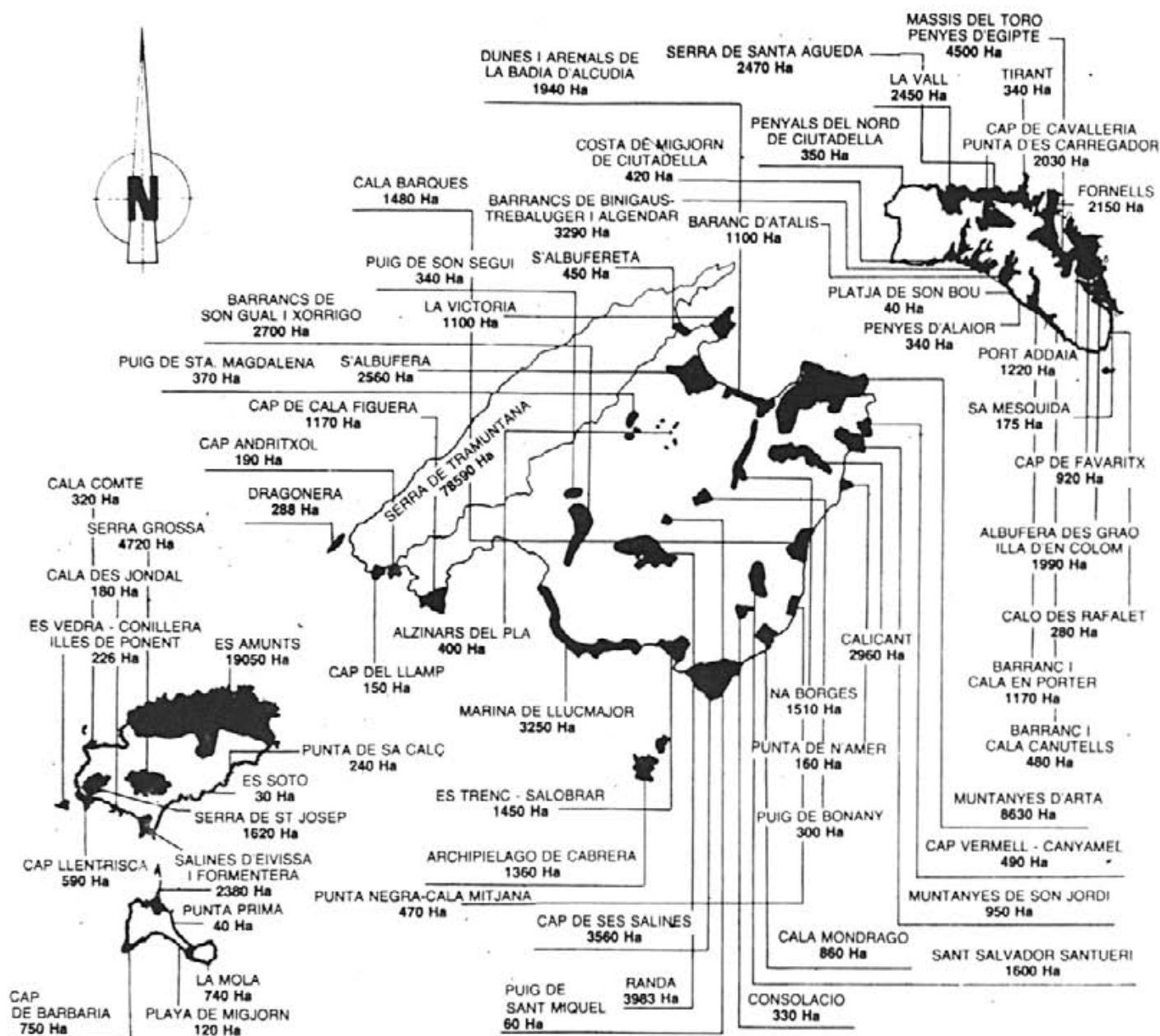
Patronato Obrero, 24
07006 Palma de Mallorca
Teléfono 770614

MUEBLES BESTARD

El Parlament Balear ha aprovada la Llei d'Espais Naturals de les Illes Balears

El dimecres dia 30 de Gener se va celebrar al Parlament Balear una sessió històrica que durà més de 15 hores. A la mateixa, hi després de dos anys i mig de negociacions, se va discutir i aprovar una Llei fonamental per a l'ordenació territorial de la nostra Comunitat Autònoma: el catàleg d'Espais Naturals i d'Interès Paisajístic de les Illes Balears.

En els debats s'enfrontaren les postures del bloc de centre-dreta, format pel PP i UM, amb les d'oposició d'esquerres, PSOE i PSM-EN, que volia un catàleg més portecionista que el proposat pel Govern d'en Canyelles. El grup del CDS i el diputat del grup Mixt, Sr. Ricci,

en donaren una de calç i una d'arena, de manera que unes vegades tombaren cap a un costat i d'altres justament cap al contrari, la qual cosa donava una impressió d'incoherència i atènyer-se a obscurs interessos. Però, sens dubte, el protagonista d'excepció fou el Sr. Miquel Pascual, parlamentari d'UM, que es va desmarcar de la disciplina de vot del seu partit i propicià, d'aquesta manera, un Catàleg que protegeix aproximadament el 33% del sòl de les Balears.

GABRIEL CANYELLES ANUNCIA QUE REVISARÀ LA LLEI SI GUANYA LES ELECCIONS

Puigpunyent, com a poble de la Serra de Tramuntana que és, rebrà una especial protecció

Una vegada finalitzat el dur debat parlamentari, les manifestacions dels principals polítics de les Illes no se feren esperar.

El President del Parlament Balear, Jeroni Albertí, xerrava de «gran satisfacció» el fet de que la majoria del Parlament ho hagués aprovat així. El portaveu del PSOE, Francesc Triay, destava la gran derrota sofrida per en Canyelles. El portaveu nacionalista Joan Mayol destacava la millora en que finalment havia estat aprovada la Llei. La portaveu del CDS, Tona Alenyar, definia la protecció com la desitjada per tothom.

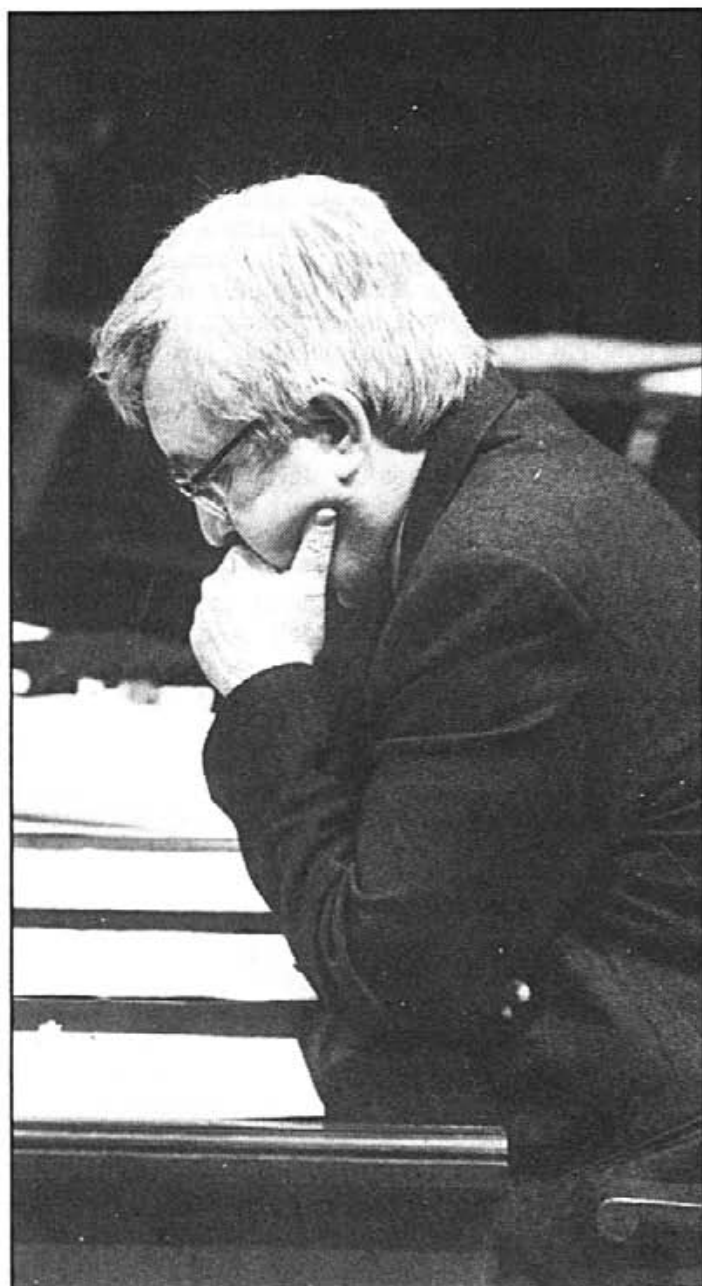
Pel contrari, l'únic que possà inconvenients i pegues sobre el resultat final de la LLei, fou el mismissim President del Govern Balear, Gabriel Canyelles, el qual denunciava que a la LLei havia sortit aprovat tot lo que volia l'oposició pel reflexe d'unes votacions que no recollien la majoria natural del Parlament. Tal vegada, lo més greu que va dir va ser que si el PP i UM obtenien la majoria absoluta a les properes eleccions municipals tramitarien la revisió d'aquesta LLei al Parlament amb la finalitat de modificar-la.

En definitiva, el Parlament Balear aprova una LLei que agrada a tothom menys al que l'ha d'aplicar.

AQUESTA LLEI AFECTA DE MANERA IMPORTANT AL MUNICIPI DE PUIGPUNYENT I PRACTICAMENT DEIXA LA POLEMICA DEL GOLF A FAVOR DEL NO

El PP tampoc pogué aconseguir que a les àrees rurals d'interès paisatgístic com és, per exemple, el cas de Son Pont, i que tenen una protecció menor a les de les àrees naturals, s'hi pugui ubicar l'oferta complementària (hotels i apartaments) dels camps de golf.

Això idò, a la finca de Son Pont se pot fer el camp de golf però No l'oferta complementària que és, en definitiva, a lo que esteien oposats els membres de la Coordinadora anti-camp de golf.

En Canyelles que va perdre al llarg del dia més de 20 votacions importants (més que en tota la legislatura), ja ha anunciat que si guanya les eleccions revisarà la LLei.

Tallers

J.B. JAUME

XAPA I PINTURA

C/. General Riera, 138 - Tel. 20 66 17 - PALMA

Un vot inútil

Aquesta és la història fictícia d'un bon veïnat, en Tòfol, un home responsable que sabia donar una mà o un bon consell quan era de menester. Nascut a un poble de l'illa de Mallorca, era d'una família molt nombrosa, tenia una feina de responsabilitat, estava ben vist pels seus veïnats i no era estrany que els tres partits polítics locals, convençuts de la seva capacitat de fer feina i de la quantitat de vots que representava, l'haguessin convidat a formar part de les seves llistes electorals. Però el protagonista d'aquesta història, després d'haver-los escoltat atemptament, havia agraït i rehusat totes les ofertes i ara, mesos després, n'estava ben content d'haver-ho fet així.

Preocupat per les coses de tots, seguia la vida pública local i, per això mateix, estava informat de les llistes que se presentaven a les eleccions municipals. Coneixia la identitat i la manera d'actuar dels candidats que la formaven i també sabia moltes coses curioses de com s'havien fetes les llistes. També sabia quins eren els que «tallaven el bacallà» a cada llista, persones que, curiosament, no sempre ocupaven els primers llocs. Havia anat a tots els mitings, llegit atemptament els programes i repassat, fins i tot, els programes de les anteriors eleccions. No podia imaginar tanta capacitat de dir mentides, capacitat per fer doble joc ni enginy per, amb tot tipus de mangarrufes, aconseguir vots.

Cada dia que passava, perdia part de les primeres il·lusions de poder seguir la campanya electoral amb atenció per, després, votar la llista que tengués les idees i el programa més aprop de la seva manera de pensar. Havia cregut, en un principi, que els candidats serien persones responsables, que explicarien clarament lo que pensaven, respetuoses amb els altres candidats i disposades a ocupar dins S'Ajuntament el lloc que la gent, amb els seus vots, els hi donàs. Decepcional, en Tòfol se va trobar amb qualche personatge absolutament imrepresentable, aficat dins una llista que mai hagués pogut imaginar, xerrant pestes de tots els altres, emprant l'insult com manera més habitual d'expressió i absolutament incapaços d'imaginar-se tenir un càrrec que no fos de tinent-batle per amunt. Desgraciadament, a totes les llistes n'hi havia un parell de personatges com aquest,

amb unes ganes loques de comandar. Eren un perill pel poble. Però també ho eren aquells que, amb bona voluntat, estaven disposats a fer feina pel poble però no disposaven del temps necessari per fer-la. En Tòfol estia ben segur de que, passat l'entusiasme de la campanya electoral i les primeres sessions plenàries de S'Ajuntament, aquests regidors, amb tot tipus d'excuses, s'atracarien cada vegada menys per la Casa de la Vila a ocupar el càrrec que el poble els hi havia delegat.

Llegint els programes, En Tòfol havia tret un parell de conclusions. Se veia tot d'una que estaven escrits molt de temps enrera, ningú sabia què dirien els altres i, per tant, eren desapassionats i respetuosos amb els altres candidats. Eren molt idealistes, poc concrets i gens compromesos. Els redactors havien fet un gran esforç d'imaginació per tenir tota la gent contenta i, d'aquesta manera, hi havia coses tan increïbles com pretenir preservar el mig ambient i al mateix temps garantir la llibertat d'eficiència per tot arreu, dur endavant la Normalització Lingüística sense marginar l'ús del castellà, garantir la sana alegria dels joves sense poder sentir els renous de motos i converses a altres hores de la nit a cafès, xerraven de posar més ordre al carrer i fer-ho sense posar multes, es a dir, no feien cap menció a les coses més impopulars i que, en definitiva, els hi podien restar vots.

Era evident que els tres partits polítics se presentaven com a guanyadors i, per tant, cap d'ells xerrava de quin paper jugaria si estàs a l'oposició, si estaven disposats a fer pactes o quina aportació ferien a la gestió municipal. En Tòfol trobava que els dos grups que repetien, havien d'haver fet un repàs al compliment de les promeses electorals fetes quatre anys enrera. Tots els candidats tenien ganes de guanyar, però el nostre protagonista no pogué aclarir si estarien disposats a fer molta feina durant els quatre llargs anys que estarien dins S'Ajuntament, independentment, això sí, de si obtenien la majoria o no. En definitiva, els programes electorals tan sols exposaven lo que la gent trobava agradable sentir, però no lo que els candidats pensaven ni tenien ganes de fer realment i, per tant, no havien ajudat en molt al pobre Tòfol a decidir el seu vot.

La fredor de la paraula escrita deixà lloc a «s'ambientillo» de mitings, presentacions i xerrades de cafès, botigues i carrers. Els candidats de cada vegada més perdien els nívris i el control i En Tòfol pogué començar a sentir lo que realment pensaven, que, a més de repetir

ELECTRICA JORDI

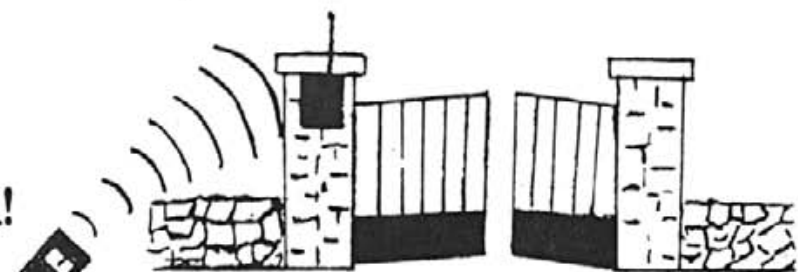
PUIGPUNYENT

Instal·lacions elèctriques
portes i automatismes

AUTOMATITZI SA PORTA!

enrotllables
basculants

verjas
corredores...

C/. Na Beltrana, 21 - Tel. 61 44 82

lo meravellós del seu programa, no podien evitar fer les crítiques als altres, sentint parlar de gent de dretes (un candidat molt encès va dir la paraula «feixistes» i que no beuríem més oli de ricino), de gent d'esquerreres («rotjos» digué un altre), i de gestió municipal feta amb els peus (a un míting se va poder escoltar el comentari d'un candidat queixant-se d'haver estat comandats quatre anys per un grup d'incompetents).

Cada grup rebia forts atacs dels altres i, al següent míting, rebien la resposta amb la mateixa duresa de lo que com l'havien rebuda. La temperatura pujava i, a vegades, a més dels candidats, se descontrolaven els espectadors. Quedava clar que cada grup se creia el millor i ningú estava disposat a perdre ni a col·laborar amb cap altre grup. Una vegada haver escoltades totes aquestes barbaritats i haver vist dividits als candidats en tres partits polítics totalment irreconciliables, En Tòfol va veure ben clar que, si cap grup no obtenia la majoria, hi hauria molt de problemes per tenir una gestió municipal estable

i, en cas de tenir-la, se passaria un calvari per poder dur-la endavant.

Si la campanya feta públicament amb mítings i tot tipus d'actes electorals havia estat decepcionant, lo que cada candidat feia per aconseguir el vot, visitant particularment a cada veïnat de poble per donar-li el sobre i la papereta en mà, ja era massa. Lo que no s'havien atrevit a dir damunt un escenari, ho insinuaven quan, entrats dins una casa, eren rebuts i podien tancar la porta.

Era una autèntica caça salvatge del vot, sense respecte per res ni per ningú. Això pel pobre Tòfol, ja no tenia nom.

Dia 26 de maig de 1.991. En Tòfol, indignat i trist (¡¡quins quatre anys mos esperen!!), s'exclamava ell mateix, sortia de casa per complir amb la seva obligació de bon ciutadà. Dins el pesat sobre buit, hi havia el seu vot, un vot... en blanc.

Antoni Betti

Esports

El nostre esport, ¿en hores baixes?

La resposta en aquesta pregunta ho dona a entendre la situació actual dels nostres equips. Es així que veim com a l'equip de FUTBOL, dels vint-i-quatre fixats deu són de fora poble; de l'equip de BASQUET MASCULI només quatre jugadors són locals, mentre que les jugadores de l'equip de BASQUET FEMENI totes són del poble.

Es d'aquesta manera, que no se poden tenir garanties de la continuïtat de l'esport a Puigpunyent, ja que veim com els nostres joves entre els setze i vint anys donen l'esquena a l'esport (al menys el que se practica a Puigpunyent) per la qual cosa els equips són propensos a desaparèixer.

En lo estrictament esportiu, i ja referint-nos a la temporada actual cap calificar-la en general de nefasta a tots els nivells.

Jo entenc per «fer esport», practicar o entrenar tres o quatre dies a la setmana, independentment de que s'estigui inscrit o no a una competició. I és que aquest no és el cas dels «nostres esportistes» i la imatge que ofereix el Poliesportiu Municipal en veure els dies d'entrenament a només quatre o cinc jugadors (sempre els mateixos) és més que desoladora. Amb aquestes circumstàncies és normal que llavors vegem als nostres equips ocupant els darrers llocs de les classificacions exceptuant, això sí, a l'equip Senior Masculí que al llarg de la temporada ha anat ocupant els primers llocs d'aquesta.

Tampoc no hem de voler deixar de banda al nostre equip benjamí de FUTBOL SALA, ja que ells pateixen també de la mateixa «malaltia» al ser més de la meitat

La poca assistència als entrenaments fa perillar la continuïtat d'aquest equip

de la seva plantilla de nins de defora, i en quan als entrenaments o activitat física brilla per la seva absència, entrenen els diumenges quan juguen els dissabtes.

En quant a les activitats esportives extraescolars hi participen nins i nines amb un respectable número de Taekwondo i a Educació Física, concretament a les dues hi dediquen una hora cada setmana. Mentre que la gimnàsia que practiquen les dones al Saló Parroquial està tenint de cada vegada més practicants.

Resumint tot lo dit crec, sincerament, que l'esport en general, no acaba de motivar als joves del nostre poble que no se decideixen a practicar-ho. Es aquesta una situació que ja està començant a afectar a la continuïtat dels nostres equips per properes temporades.

DE 15 A 15

LLIÇONS DE GUERRA PER A UNA PAU NOSTRA

1. Quan els homes felen guerra TOTS ja hem perdut.

Aquest és el primer pensament que tenc: TOTS hem perdut. La trencadissa humana ja és total. El sentit i el sentiment d'home em mostra la seva cruel limitació i impotència. Què puc fer? Què podem fer?...

2. La guerra llunyana em recorda les nostres disputes.

Perque totes (guerra i disputes-bregues-discòrdies...) obeeixen a les mateixes lleis de l'enveja, la gelosia, l'ansia de poder, el desig de vèncer, voler guanyar per damunt tot -tots- altres.

3. Deman Pau allà si també la faig aquí.

Si no, tan sols afegiria la meua mentida al drama de tants homes.

4. Cridar contra «aquesta» Guerra em limita fer tot lo que vulgui.

Encara que costi, s'ha d'escriure: «FER TOT LO QUE PUC» no és un criteri positiu-humà-responsable-solidari. «Fer tot lo que puc» és un pensament de dictadors. És totalitarisme. És la llei del més fort.

Però si la vull per a mi, com la podré negar a altres? Si a mi m'interessa, perquè no l'accepta Saddam/Bush?

Si veig que a aquests personatges, fent tot lo que poden, se converteixen en inhumans, per què no ho veig de mi mateix?.

5. La guerra té uns interessos econòmics, quins són els meus interessos econòmics?

Si ho mir bé, potser vegi que són els mateixos. Si allà es lluita per tenir més poder, per dominar un mercat, per monopolitzar una riquesa. Si allà és la llei del tenir-posseir-guanyar...més i més. I això per damunt tot i tots i sobre tot!

Segur que no faig el mateix (encara que les meves limitacions no em permetin massa volada)?!

6. Una guerra tan forta, canviarà la meua manera de viure?

Tant de bo, aquesta tràgica sotragada ens aboqui a una manera de viure més senzilla, més poc pretenciosa, més autència, més austera, manco consumista.

Que el drama i la tragèdia de tanta gent ens empengui a més i millor humanitat. Si la mort no ens duu vida, la nostra humanitat serà talment una tomba que només subsisteix.

7. La guerra santa ens acarà amb la nostra imatge de Déu.

Segur que creim que Déu és un Déu de tots? Estic convençut que Déu vol i estima la vida? Accept que Déu no fa distincions entre uns i altres, entre els meus i els contraris, Creim en Déu?

8. La guerra -més que guanyar- vol vèncer el contrari

No ens conformam amb empatar, tampoc ens basta guanyar. Volem vèncer-derrotar-destrossar el contrari. Aniquilar.

9. Tota guerra és bruta.

Ningú juga net. Tot val. Qualsevol cosa se converteix en bona si serveix per a guanyar.

--Seria trist tenir això tan clar i aquí cara les eleccions municipals- fer un joc brut d'atacs, mitges veritats, abocar enveges, recordar historietes.

--Seria trist que l'oferta de treballar pel bé del poble mostràs que sols volem guanyar per aconseguir altres béns, però no el bé del Poble!

10. La guerra d'uns països llunyans que estan ben a prop de nosaltres.

El crull i el xap oberts entre el món àrab i el món europeu (i molt més al nostre món mediterrani!) serà mal de superar. Ens costarà molt refer bones relacions. La ferida és i serà fonda. Tardarà a curar.

Per a mi és i serà el gran repte del nostre futur ben pròxim. Que sigui bona trobada o dur enfrontament depèn el nostre futur. Així ho veig. Això crec.

11. Si tota guerra comença perquè qualcú vol ésser «salvador», que delxin de salvar-nos!

Perquè llavors un altre «salvador» ens vol «salvar» del primer. I el qui guanya se converteix en «el nostre salvador»... que ens comandarà, ens dirà què hem de fer, com li hem d'estar contents...

Davant tants de «salvadors» a un li peguen ganes de demanar un bitllet per al cel.

12. Puigpunyent, «MUNICIPI DE PAU».

En silenci?

Toni Garau

Bar Parroquial

ESPECIALIDAD EN PLATOS COMBINADOS
Y TAPAS VARIADAS

Plaza Pio XII
Tel. 614187

GALILEA

EUNA
ELECTRONICA G. Pujals

T.V. COLOR * VIDEOS * ELECTRODOMESTICOS

Servicio Asistencia Técnica

Camino Vecinal Son Rapinya, 81
Teléfono 231300

SON RAPINYA
Palma